

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Ivo Pospíšila a JUDr. Josefa Baxy v právní věci žalobkyně: **A. H.**, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, týkající se žaloby proti rozhodnutí žalovaného ze dne 19. 6. 2019, č. j. 25526/19/5100-31462-711896, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti usnesení Krajského soudu v Ústí nad Labem – pobočka Liberec ze dne 7. 1. 2020, č. j. 59 Af 50/2019 – 30,

takto:

- I.** Kasační stížnost **se odmítá.**
- II.** Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Žalobkyně se žalobou u Krajského soudu v Brně domáhala zrušení shora uvedeného rozhodnutí, kterým žalovaný zamítl odvolání proti rozhodnutí, jímž správce daně prvního stupně žalobkyni stanovil daň z nemovitých věcí za zdaňovací období roku 2018 ve výši 66.170 Kč. Krajský soud v Brně věc postoupil místně příslušnému Krajskému soudu v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci (dále jen „krajský soud“), který napadeným usnesením žalobu odmítl pro opožděnost. Dle doručky předložené žalovaným bylo napadené rozhodnutí žalobkyni doručeno dne 1. 7. 2019 a žaloba byla podána k poštovní přepravě až dne 5. 9. 2019, tedy po uplynutí lhůty k podání žaloby.

[2] Proti tomuto usnesení podala žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) kasační stížnost, v níž požádala o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti.

[3] Žádost stěžovatelky o osvobození od soudních poplatků a ustanovení zástupce Nejvyšší správní soud zamítl usnesením ze dne 27. 3. 2020, č. j. 1 Afs 64/2020 – 13, neboť dospěl k závěru, že kasační stížnost stěžovatelky představuje zjevně neúspěšný návrh ve smyslu § 36 odst. 3 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“). Stěžovatelka napadá kasační stížností usnesení, kterým krajský soud odmítl žalobu pro opožděnost a není přitom sporu o tom, že žaloba byla odeslána prostřednictvím provozovatele poštovních služeb po lhůtě k jejímu podání dle § 72 odst. 1 s. ř. s.

[4] Uvedeným usnesením soud zároveň vyzval stěžovatelku, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení buď předložila plnou moc udělenou advokátovi k zastupování v řízení o kasační

stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázala, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soud stěžovatelku taktéž poučil, že pokud výzvě ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude kasační stížnost odmítnuta. Ve stejné lhůtě soud vyzval stěžovatelku k zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost a poučil ji o následcích nezaplacení. Toto usnesení bylo stěžovatelce doručeno fikcí v úterý dne 14. 4. 2020, stanovená lhůta tak uplynula ve středu dne 29. 4. 2020. Stěžovatelka na toto usnesení reagovala podáním ze dne 29. 4. 2020, v němž opětovně požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a osvobození od soudních poplatků. Uvádí, že nejde o zjevně neúspěšnou kasační stížnost a zároveň došlo ke změně jejích faktických poměrů, neboť veškerý její majetek je obestaven v důsledku nezákonných exekucí, což muselo být soudu známo. Navrhuje taktéž zrušit § 105 odst. 2 s. ř. s. a zpoplatnění kasační stížnosti.

[5] Podle § 105 odst. 2 s. ř. s., pro řízení o kasační stížnosti platí, že *stěžovatel musí být zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.*

[6] Stěžovatelka ani přes výzvu soudu a řádné poučení nedostatek zastoupení ve stanovené lhůtě neodstranila. O opakované žádosti stěžovatelky o ustanovení zástupce a osvobození od soudních poplatků již Nejvyšší správní soud samostatně nerozhodoval i přes obecné tvrzení stěžovatelky, že se v mezidobí změnila její faktické poměry. Soud totiž zamítl její předchozí žádost z důvodu zjevné bezúspěšnosti kasační stížnosti ve smyslu § 36 odst. 3 s. ř. s., tedy z důvodu, pro který jsou majetkové poměry stěžovatelky nerozhodné.

[7] Nejvyšší správní soud neshledal důvod k předložení věci Ústavnímu soudu s návrhem na zrušení povinného zastoupení advokátem a povinnosti zaplatit soudní poplatek za řízení o kasační stížnosti, neboť Ústavní soud tyto podmínky opakovaně posuzoval jako ústavně konformní (srov. usnesení ze dne 2. 5. 2018, sp. zn. II. ÚS 740/18, ze dne 30. 1. 2014, sp. zn. III. ÚS 1286/13, či nálezy ze dne 13. 11. 2007, sp. zn. Pl. ÚS 2/07).

[8] Protože stěžovatelka vytýkaný nedostatek podmínek řízení ve stanovené lhůtě neodstranila, Nejvyšší správní soud kasační stížnost odmítl dle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. Zbývá doplnit, že stěžovatelka přes výzvu a poučení ve stanovené lhůtě taktéž nezaplatila soudní poplatek za kasační stížnost, řízení o kasační stížnosti tak mohlo být také z tohoto důvodu zastaveno.

[9] O náhradě nákladů řízení Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s, podle něž nemá žádný z účastníků právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 6. května 2020

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu